U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Petra Příhody, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Karla Hasche, JUDr. Josefa Rakovského a JUDr. Marie Žiškové, rozhodl o návrhu **Bc. J. V.**, na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi **Nejvyšším soudem** a **Nejvyšším správním soudem**, ve věcech vedených u Nejvyššího soudu pod sp. zn. 30 Cdo 1520/2005 a u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7 As 5/2007, o určení oprávnění zpracovávat písemné textové zprávy ke stavební dokumentaci: žalobce **Bc. J. V.** a žalovaného **Ministerstva vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 936/3, o určení oprávnění zpracovávat písemné textové zprávy ke stavební dokumentaci,

takto:

Návrh **se odmítá**.

Odůvodnění:

Návrhem adresovaným předsedovi Nejvyššího správního soudu a předaným zvláštnímu senátu zřízenému podle § 131/2002 Sb. (dále též „zvláštní senát“) se navrhovatel s poukazem na tento návrh domáhá rozhodnutí kompetenčního sporu. Z doplnění a upřesnění tohoto návrhu (k výzvě zvláštního senátu), z dalších písemností předložených navrhovatelem, z vyžádaného spisu Nejvyššího soudu sp. zn. 30 Cdo 1520/2005, a spisu Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7 As 5/2007 vyplývají následující skutečnosti:

Žalobou se Bc. J. V. domáhal v řízení ve věcech občanskoprávních určení, *„že je oprávněn zpracovávat požárně bezpečnostní řešení na podkladě odborné způsobilosti Z-1032/97 ze dne 16. 12. 1997 a že tato způsobilost je druhým režimem a oprávněním ke zpracování požárních bezpečnostních řešení v rozsahu § 34 zákona č. 360/1992 Sb. a nálezu Ústavního soudu č. 168/1995 Sb.“*. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 7. 4. 2004, čj. 12 C 4/2003 – 101 byla žaloba zamítnuta, přičemž tento soud vycházel především ze závěru, že u žalobce není dán naléhavý právní zájem ve smyslu § 80 písm. c) o. s. ř. na požadovaném určení. K odvolání žalobce byl rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 12. 1. 2005, čj. 11 Co 308/2004 – 124 rozsudek soudu prvého stupně potvrzen s tím, že odvolací soud vycházel ze stejných skutkových zjištění a právních závěrů jako soud prvého stupně. K dovolání žalobce rozsudkem Nejvyššího soudu ze dne 28. 2. 2006, čj. 30 Cdo 1520/2005 – 143 byly oba shora uvedené rozsudky zrušeny a řízení bylo zastaveno s tím, že po právní moci tohoto rozsudku bude věc postoupena Ministerstvu vnitra k dalšímu řízení. Jak vyplývá z odůvodnění tohoto rozsudku, Nejvyšší soud dospěl k závěru, že rozhodnutí náleží do pravomoci správního orgánu a nikoli soudu.

Žalobou podanou Krajskému soudu v Praze a označenou jako „správní žaloba na určení odborné způsobilosti“ se žalobce domáhal vydání následujícího rozsudku: *„J. V., bytem Ř. 151, M. B. skládal zkoušky z požární bezpečnosti staveb, získal odbornou způsobilost*

Z-1032/1997 dne 16. 12. 1997 i na podkladě znalosti z požární bezpečnosti staveb a je oprávněn zpracovávat písemné textové požární zprávy k stavební dokumentaci tzv. požárně bezpečnostní řešení.“

Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 11. 2. 2006, čj. 44 Ca 161/2006 – 19 byla tato žaloba odmítnuta, neboť tento soud především s poukazem na § 4 s. ř. s. dospěl k závěru, že soudy ve správním soudnictví nemají pravomoc vydávat rozhodnutí o tom, že určitý subjekt složil zkoušky a získal tak odbornou způsobilost k určitému oboru a že je oprávněn zpracovávat písemné odborné zprávy. Tato pravomoc náleží příslušným správním orgánům.

Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2007, čj. 7 As 5/2007 – 43 byla zamítnuta kasační stížnost Bc. J. V. I tento soud dospěl k závěru, že krajský soud neměl k vydání rozsudku v požadovaném znění pravomoc.

Zvláštní senát se nejprve zabýval otázkou, zda je dána jeho pravomoc k rozhodnutí o údajném kompetenčním sporu. Bez ohledu na to, zda návrh podala některá z jeho stran, či účastník řízení ve věci (§ 3 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb.), je základní podmínkou řízení, existence sporu, o němž náleží rozhodnout zvláštnímu senátu. Tato podmínka řízení v daném případě splněna nebyla.

Z celkové množiny sporů o pravomoc či příslušnost náleží zvláštnímu senátu rozhodování jen o některých z nich. Tento senát především rozhoduje o kladných nebo záporných kompetenčních sporech mezi soudem na straně jedné a orgánem moci výkonné, územní zájmové nebo profesní samosprávy na straně druhé. Dále rozhoduje spory mezi soudy v občanském soudním řízení a soudy ve správním soudnictví. Jak vyplývá z návrhu na zahájení řízení a především z jeho doplnění, a to jak z jeho celkového obsahu včetně označení účastníků řízení a petitu, Bc. J. V. se domáhá rozhodnutí záporného kompetenčního sporu mezi Nejvyšším soudem, jakožto soudem v občanském soudním řízení a Nejvyšším správním soudem, tedy soudem ve správním soudnictví.

K tomu, aby vznikl záporný kompetenční spor ve smyslu § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb., musí soud v občanském soudním řízení dospět k závěru, že je dána pravomoc soudu ve správním soudnictví, přičemž soud ve správním soudnictví vychází z opačného názoru, tedy že rozhodnutí ve stejné právní věci náleží soudům v občanském soudním řízení. V daném případě citovaný rozsudek Nejvyššího soudu z takového právního názoru nevychází, neboť má za to, že je dána pravomoc správního orgánu. Ani Krajský soud v Praze, či Nejvyšší správní soud v citovaných rozhodnutích nedovozují, že by byla dána pravomoc soudů ve věcech občanskoprávních. K odmítnutí žaloby došlo ze zcela jiného důvodu a to proto, že ani ve správním soudnictví není možno rozhodnout tak, jak žalobce v žalobě požadoval. Nejvyšší správní soud v zevrubnějším odůvodnění poukázal i na to, že soud nemůže nahrazovat činnost správních orgánů s tím, že není ani vyloučen (při splnění zákonných podmínek) postup dle § 79 a násl. s. ř. s. (žaloba proti nečinnosti správního orgánu) – rozhodnutí publikováno též na www.nssoud.cz.

Z těchto důvodů byl návrh Bc. J. V. na rozhodnutí údajného kompetenčního sporu odmítnut (§ 4 zákona č. 131/2002 Sb., za přiměřeného použití § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. června 2009

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu